

Fredag 24 april 2009

74. Europaparlamentet beklagar att konventionen från 1995 om skyddet av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och dess protokoll från 1996 och 2007 ännu inte har ratificerats av Tjeckien, Ungern, Malta och Polen, att ett av de två protokollen inte har ratificerats av Estland och Italien samt att införlivandet av bestämmelserna är bristfälligt i sju medlemsstater.

*

* *

75. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska gemenskapernas domstol, Europeiska revisionsrätten, Olafs övervakningskommitté och Olaf.

Parlamentarisk immunitet i Polen

P6_TA(2009)0316

Europaparlamentets resolution av den 24 april 2009 om parlamentarisk immunitet i Polen (2008/2232(INI))

(2010/C 184 E/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 9 och 10 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier av den 8 april 1965,
- med beaktande av artikel 12.3 i akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet av den 20 september 1976,
- med beaktande av artikel 105 i Republiken Polens grundlag av den 2 april 1997,
- med beaktande av artikel 7b i den polska lagen om utövandet av ledamots- och senatsmandat av den 9 maj 1996,
- med beaktande av artiklarna 9 och 142 i den polska lagen om val till Europaparlamentet av den 23 januari 2004,
- med beaktande av sin resolution av den 23 juni 2005 om ändring av beslutet av den 4 juni 2003 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga ⁽¹⁾,
- med beaktande av artiklarna 6, 7 och 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0205/2009), och av följande skäl:

A. Under innevarande mandatperiod har Europaparlamentet och dess utskott för rättsliga frågor, i egenskap av ansvarigt utskott, prövat krav på att upphäva immuniteten för ledamöter som valts i Polen. Det har då uppstått vissa svårigheter att tolka de bestämmelser som kan vara tillämpliga på dessa ledamöter.

⁽¹⁾ EUT C 133 E, 8.6.2006, s. 48.

Fredag 24 april 2009

- B. Det ansvariga utskottet har särskilt uppmanats att besluta om tillåtligheten av en sådan begäran om upphävande av immunitet som privatpersoner riktat direkt till Europaparlamentets talman. När det gäller förseelser där enskilt åtal får väckas ger polsk lag privatpersoner rätt att direkt av det polska parlamentet (sejmen eller senaten) begära att det ska upphäva en ledamots immunitet. De relevanta bestämmelserna i polsk lag förefaller inte ta tillräcklig hänsyn till alla de olika situationer som kan uppstå i fråga om brottmål som berör gärningar där enskilt åtal får väckas.
- C. Dessa bestämmelser tillämpas också på ledamöter i Europaparlamentet som valts i Polen. Tillåtligheten av en sådan begäran väcker emellertid komplicerade frågor mot bakgrund av arbetsordningen, och då särskilt hänvisningen i artikel 6.2 till "behörig myndighet".
- D. Enligt artikel 7.7 i arbetsordningen är det ansvariga utskottet behörigt att bedöma tillåtligheten av en ingiven begäran om upphävande av immunitet. Detta gäller även frågan om huruvida den nationella myndigheten kan anses vara behörig att inge en sådan begäran. Med nuvarande bestämmelser uppstår en uppenbar konflikt mellan de relevanta bestämmelserna i polsk lag och arbetsordningen. Konflikten kan endast lösas genom att en begäran om upphävande av immunitet som ingetts av privatpersoner förklaras otillätlig.
- E. Syftet med artikel 6.2 är att garantera att endast krav som avser förfaranden som prövats av en medlemsstats myndigheter inges till parlamentet. Vidare garanteras parlamentet att en begäran om upphävande av immunitet som inges till parlamentet följer den nationella lagstiftningens bestämmelser i såväl materiellt som förfarandetekniskt avseende. På så sätt garanteras i sin tur att parlamentet, när det fattar beslut i immunitetsärendet, både följer medlemsstatens nationella lagstiftning och tillvaratar sina egna rättigheter. Begreppet "myndighet" används tydligt i andra bestämmelser i artiklarna 6 och 7 som rör handläggningen av immunitetsärenden.
- F. Att förklara en begäran om upphävande av immunitet som inges av en privatperson otillätlig är ingen bra lösning. Det skulle kunna skada deras rättigheter i rättsliga förfaranden och hindra åklagare i vissa brottmål att begära upphävande av immunitet. Detta kan ses som orättvis och ojämlig behandling av sökande.
- G. Det bör emellertid vara upp till medlemsstaterna att bestämma hur dessa rättigheter ska utövas när det gäller ledamöter i Europaparlamentet, i ljuset av den arbetsordning som gäller för parlamentet.
- H. I enlighet med artikel 7.12 uppmanades 25 medlemsstater i skrivelser av den 29 september 2004 och den 9 mars 2005 att ange vilka myndigheter som är behöriga att begära upphävande av en ledamots immunitet. Hittills har svar endast inkommit från Belgien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Grekland, Italien, Litauen, Nederländerna, Portugal, Slovenien, Förenade kungariket, Sverige, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.
- I. Det ansvariga utskottet har under sina överläggningar även tagit upp frågan om de eventuella följderna av en upphävd immunitet för ledamöter i Europaparlamentet som valts i Polen.
- J. Om en ledamot befins skyldig av en domstol och beläggs med påföljd för ett uppsåtligt brott som faller under allmänt åtal kan ett upphävande medföra att ledamoten automatiskt förlorar sin valbarhet, vilket i sin tur betyder att ledamoten mister sitt parlamentsmandat.
- K. I och med denna automatiska konsekvens beläggs personen de facto med ytterligare en påföljd, utöver domstolens dom.
- L. I praktiken kan även mindre förseelser innebära att en ledamot mister sin valbarhet, trots kravet att en förseelse endast får leda till förlust av valbarhet om den leder till allmänt åtal och begås uppsåtligt.

Fredag 24 april 2009

- M. Någon motsvarande bestämmelse tillämpas inte på ledamöterna i Polens sejm eller senat, som i sådana fall inte mister sin valbarhet.
- N. Det står medlemsstaterna fritt att införa bestämmelser för tillbakadragande av mandatet från ledamöter i Europaparlamentet. I dessa fall blir ledamotens plats vakant. Likabehandling är emellertid en grundläggande princip i unionens lagstiftning och innebär att likartade situationer ska behandlas på ett likartat sätt. När det gäller förlust av valbarhet finns det en uppenbar skillnad mellan behandlingen av å ena sidan ledamöter i Polens sejm och senat, och å andra sidan ledamöter i Europaparlamentet som valts i Polen. Förlust av valbarhet leder direkt och automatiskt till att ledamoten mister sitt parlamentsmandat och inte kan omväljas.
- O. Kommissionen uppmärksammades på denna särbehandling i en muntlig fråga som ställdes av ordföranden i utskottet för rättsliga frågor på utskottets vägnar. Trots den efterföljande debatten i Europaparlamentet har rättsläget förblivit oförändrat.
- P. Likabehandling av nationella parlamentsledamöter och ledamöter i Europaparlamentet bör snarast säkerställas, särskilt med tanke på det förestående valet 2009.
1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över skillnaderna i rättsläget för ledamöter i Europaparlamentet som valts i Polen och ledamöter i Polens sejm och senat. Kommissionen bör snarast kontakta de behöriga polska myndigheterna för att hitta ett sätt att undanröja denna uppenbart ojämlika behandling av ledamöterna i de två parlamenten i fråga om deras valbarhet.
 2. Europaparlamentet uppmanar Republiken Polen att å sin sida se över den nuvarande situationen, där villkoren för valbarhet och återkallande av mandat för ledamöterna är uppenbart ojämlika i de båda parlamenten, och att vidta mått och steg för att få ett slut på denna diskriminerande behandling.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en jämförande undersökning för att bedöma om det finns skillnader i behandlingen av ledamöter i nationella parlament och i Europaparlamentet i de medlemsstater som anslutit sig till Europeiska unionen från och med den 1 maj 2004 och att underätta parlamentet om resultatet av denna undersökning.
 4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att respektera de rättigheter som härrör från unionsmedborgarskapet, däribland rösträtten och rätten att ställa upp i valet till Europaparlamentet, vilket är särskilt viktigt inför valet 2009, liksom principen att personer i likartade situationer ska behandlas lika.
 5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, och i synnerhet Republiken Polen, att införa förfaranden som säkerställer att en begäran om upphävande av immunitet för en ledamot i Europaparlamentet alltid inges av "behörig myndighet" i enlighet med artikel 6.2 i arbetsordningen. Detta är en förutsättning för att bestämmelserna i den nationella materiella rätten och processrätten ska kunna följas, inklusive värnandet av privatpersoners rättssäkerhet och parlamentets rättigheter.
 6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att för parlamentet ange vilka myndigheter som är behöriga att inge en begäran om upphävande av en parlamentsledamots immunitet, så att alla tveksamheter kan undvikas.
 7. Europaparlamentet upprepar att det behövs en enhetlig ledamotsstadga för Europaparlamentet. Ett beslut behövs snarast, och parlamentet påminner därför om den utfästelse som gjordes den 3 juni 2005 av medlemsstaternas företrädare i rådet om att ta ställning till parlamentets begäran om en översyn av de relevanta bestämmelserna i 1965 års protokoll om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier avseende den del som berör Europaparlamentets ledamöter.
 8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska gemenskapernas domstol, Europeiska ombudsmannen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.